EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 11.9.2026
COM(2026) 482 final

2026/0277 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa Liidu ja India Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu sõlmimise kohta

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

India on ELi suuruselt üheksas kaubanduspartner maailmas ja suuruselt kuues teenuskaubanduspartner. Kahepoolne kaubavahetus ulatus 2025. aastal 118 miljardi euroni. India ekspordib ELi peamiselt masinaid ja seadmeid, kemikaale, tekstiili, metalle ja naftasaadusi. ELi ekspordis Indiasse on tähtsaimal kohal tööstustooted, sealhulgas masinad ja seadmed, transpordivahendid ja keemiatooted. Kahepoolse teenuskaubanduse maht oli 2025. aastal 67 miljardit eurot, kusjuures ELi ekspordi maht oli 29,2 miljardit eurot ja ELi impordi maht 37,8 miljardit eurot. 2024. aastal oli ELi välismaiste otseinvesteeringute maht Indias 132,8 miljardit eurot, samal ajal kui India välismaiste otseinvesteeringute maht ELis oli 13,7 miljardit eurot.

India saab praegu üldiste tariifsete soodustuste kava (edaspidi „GSP“) raames ELiga kaubandussoodustusi. India ekspordi konkurentsivõime tõttu on aga mitu sektorit soodustuste kavast välja arvatud. Ligikaudu 38 % India ekspordist ELi vastab praegu GSP soodustuste tingimustele.

Aastal 2007 volitas nõukogu komisjoni alustama Indiaga läbirääkimisi vabakaubanduslepingu sõlmimiseks. Läbirääkimiste esimene etapp toimus kuni 2013. aastani, mil läbirääkimised peatati, kuna ilmnesid erimeelsused lepingu ambitsioonikuse taseme suhtes. 8. mail 2021 toimunud ELi ja India juhtide kohtumisel sai töö jätku, kui lepiti kokku „taasalustada läbirääkimisi tasakaalustatud, ambitsioonika, laiaulatusliku ja vastastikku kasuliku kaubanduslepingu üle, mis vastaks praegustele väljakutsetele“.

Tehnilisi läbirääkimisi jätkati 2022. aastal. Läbirääkimisi toetas kaubanduse kestlikkuse mõjuhinnang, mis kinnitas vabakaubanduslepingu potentsiaali tuua mõlemale poolele majanduslikku kasu. ELi ja India 16. tippkohtumisel 27. jaanuaril 2026 viidi läbirääkimised poliitilisel tasandil lõpule.

Laiemast geopoliitilisest ja geomajanduslikust vaatepunktist annab nende läbirääkimiste lõpuleviimine Indiaga, mis on suuruselt viienda majandusega ning maailma kõige suurema rahvaarvuga riik, tugeva signaali ELi ja India ühisest kindlast soovist süvendada kaubandussidemeid ja toetada reeglitel põhinevat kaubandussüsteemi. Samuti näitab see ELi otsustavust järgida liikumist kaubanduse avatuse ja mitmekesistamise suunas.

Lepinguga kaotatakse tollimaksud ELi kaupade impordilt Indiasse 86 %-l tariifiridadest ja 93 %-l praegusest kaubandusväärtusest. Lisaks liberaliseerib India osaliselt täiendavate kaupade impordi, nii et kokkuvõttes ulatub kaubanduse liberaliseerituse tase 96,6 %ni praegusest kaubandusväärtusest. Suurem osa kaubandusest liberaliseeritakse juba lepingu jõustumisel, samas kui teatavate kaupade puhul on üleminekuperiood kolm, viis või seitse aastat ja osaliselt liberaliseeritud tariifiridade puhul kehtib erikord. Samuti on vabakaubanduslepingu eesmärk edendada koostööd ja aidata kõrvaldada tehnilised tõkked kaubavahetuselt. See loob läbipaistvama, prognoositavama ja kulutõhusama keskkonna, parandab turulepääsu ja vähendab kulusid. Lisaks toetab leping ELi ja India teenuseosutajaid, tagades prognoositava kaubanduskeskkonna.

Kuigi vabakaubandusleping edendab ELi ja India vahelist kaubandust, kaitseb see sõnaselgelt kummagi lepinguosalise õigust kehtestada õigusnorme õiguspäraste poliitiliste eesmärkide

saavutamiseks. Leping sisaldab ka kindlaid kohustusi kaubanduse ja kestliku arengu valdkonnas.

Komisjon esitab järgmised nõukogu otsuste ettepanekud:

– ettepanek: nõukogu otsus Euroopa Liidu ja India Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu allakirjutamise kohta; ning

– ettepanek: nõukogu otsus Euroopa Liidu ja India Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu sõlmimise kohta.

Lisatud ettepanek nõukogu otsuse kohta on õigusakt, millega antakse luba Euroopa Liidu ja India vaheline vabakaubandusleping sõlmida.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

ELi ja India 1994. aasta koostöölepinguga loodi paljusid poliitikavaldkondi hõlmav partnerluse ja koostöö raamistik, mille aluseks on kahepoolsetes suhetes inimõiguste ja demokraatlike põhimõtete järgimine.

Kui vabakaubandusleping jõustub, kehtib see koos koostöölepinguga kui erileping ning sellest saab ELi ja India vaheliste üldiste kahepoolsete suhete lahutamatu osa. Kahes lepingus ei ole vastuolulisi sätteid.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Vabakaubandusleping on täielikult kooskõlas liidu tegevuspõhimõtetega ega nõua ELi reeglite, õigusnormide ega standardite muutmist üheski reguleeritud valdkonnas peale kokkulepitud kontsessioonide rakendamiseks vajalike meetmete. Nagu kõik muud kaubanduslepingud, mille üle komisjon on läbirääkimisi pidanud, kaitseb ka vabakaubandusleping täielikult avalikke teenuseid ning tagab, et valitsuste õigus kehtestada avalikkuse huvides õigusnorme säilib täielikult ja moodustab selle aluspõhimõtte.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Materiaalõiguslik alus**

ELi toimimise lepingu artiklis 207 on sätestatud, et liidu ühise kaubanduspoliitika osaks on kaubanduslepingute üle läbirääkimiste pidamine ja nende sõlmimine. Artiklis 91 ja artikli 100 lõikes 2 on sätestatud alus rahvusvahelise transpordi sätete kokkuleppimiseks.

Arvestades, et lepingu peamised eesmärgid ja komponendid on ühine kaubanduspoliitika ja transpordi pakkumine, on materiaalõiguslik alus ELi toimimise lepingu artiklid 207 ja 91 ning artikli 100 lõige 2.

Arvestades kavandatava lepingu eset, on asjakohane, et komisjon esitaks ettepaneku nõukogule.

- **Menetlusõiguslik alus**

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikes 6 on sätestatud, et kui leping käsitleb küsimusi, mis jäävad väljapoole ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, võtab nõukogu komisjoni kui läbirääkija ettepaneku põhjal vastu otsuse lepingu sõlmimise kohta.

Võttes arvesse, et materiaalõiguslik alus on ELi toimimise lepingu artiklid 207 ja 91 ning artikli 100 lõige 2, võtab nõukogu lepingu sõlmimist käsitleva otsuse vastu ELi toimimise

lepingu artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkti a kohaselt pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist.

Seepärast on lepingu sõlmimist käsitleva otsuse menetlusõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkt a.

- **Liidu pädevus**

Vastavalt Euroopa Kohtu 16. mai 2017. aasta arvamusele 2/15 ELi ja Singapuri vabakaubanduslepingu kohta kuuluksid kõik vabakaubanduslepinguga hõlmatud valdkonnad ELi ainupädevusse ning täpsemalt ELi toimimise lepingu artikli 91, artikli 100 lõike 2 ja artikli 207 kohaldamisalasse. ELi ainupädevuse tuletas kohus ELi toimimise lepingu artikli 207 lõike 1 alusel ühise kaubanduspoliitika kohaldamisalast ja ELi toimimise lepingu artikli 3 lõikest 2 (lähtudes sellest, kas leping mõjutab olemasolevaid ühiseeskirju, mis sisalduvad teisestes õigusaktides).

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Vabakaubandusleping nõukogule esitatud kujul ei hõlma küsimusi, mis ei kuulu ELi ainupädevusse.

- **Proportsionaalsus**

Kaubanduslepingud on sobiv vahend selleks, et reguleerida turulepääsu ja sellega seotud valdkondi, kus ELil on väljaspool ELi asuva kolmanda riigiga ulatuslikud majandussuhted. Puuduvad alternatiivid, mis võimaldaksid selliseid kohustusi ja liberaliseerimispüüdlusi õiguslikult siduvaks muuta.

Algatusega taotletakse otseselt välistegevuse valdkonnas seatud liidu eesmärki ja toetatakse poliitilist prioriteeti „EL kui tugevam tegija rahvusvahelisel tasandil“. Algatus on kooskõlas ELi üldise strateegia suunaga teha teistega koostööd ja töötada vastutustundlikult ümber oma välispartnerlussuhted, et saavutada ELi välistegevuses seatud sihid. See aitab saavutada ELi kaubandus- ja arengueesmärke.

- **Vahendi valik**

Käesolev nõukogu otsuse ettepanek esitatakse kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 6, milles nähakse ette, et nõukogu võtab vastu otsuse, millega antakse luba rahvusvaheliste lepingute sõlmimiseks. Käesoleva ettepaneku eesmärgi saavutamiseks ei ole võimalik kasutada ühtki muud õiguslikku vahendit.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Enne ja pärast läbirääkimisi teavitati ELi liikmesriike korrapäraselt ning nendega konsulteeriti nõukogu kaubanduspoliitika komitee vahendusel suuliselt ja kirjalikult läbirääkimiste erinevate aspektide üle. Euroopa Parlamenti teavitati samuti regulaarselt ja temaga konsulteeriti tema rahvusvahelise kaubanduse komisjoni ja Indiaga suhtlemise delegatsiooni kaudu. Läbirääkimiste tulemusena jooksvalt koostatud teksti levitati kogu protsessi vältel mõlemas institutsioonis.

Paralleelselt läbirääkimistega tellis komisjon ELi ja India vahelise vabakaubanduslepingu kestlikkuse mõjuhinnangu (edaspidi „mõjuhinnang“). 2023. aasta detsembris valminud

mõjuhinnangus uuriti, kuidas läbirääkitava vabakaubanduslepingu kaubandust ja kaubandusküsimusi käsitlevad sätted võivad mõjutada majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnaküsimusi ning inimõigusi ELis ja Indias. Samuti käsitleti vabakaubanduslepingu võimalikku mõju ELi äärepoolseimatele piirkondadele, vähim arenenud riikidele ning väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele.

Üldiselt jõuti mõjuhinnangus järeldusele, et ELi-India lepingul peaks olema positiivne mõju mõlemale lepinguosalisele ja nende ühiskonnale kõigi peamiste majandusnäitajate (SKP, heaolu, ülemaailmne ja kahepoolne kaubandus) lõikes, kusjuures mõju suhteline ulatus on majanduse erineva suuruse tõttu Indias suurem kui ELis. Majandusmudelite abil prognoositi ELi heaolu suurenemist 23,7–41 miljardi euro võrra ja ELi SKP kasvu 25,5–47,9 miljardi euro võrra. Prognoosist selgus, et mida rohkem lepinguga kaubandust liberaliseeritakse, seda suurem on mõlemale poolele oodatav majanduslik kasu, mis ajendab püüdlema läbirääkimistel suurema liberaliseerimise poole.

Komisjon esitas 23. novembril 2023 mõjuhinnangu kohta oma seisukoha, mis põhines mõjuhinnangu aruande kavandil. Selles jõuti järeldusele, et mõjuhinnang kinnitab vajadust pidada läbirääkimisi ambitsioonika kaubanduslepingu üle, ning anti ülevaade nendest sektoritest ja osapooltest, keda leping võib negatiivselt mõjutada, et nende olukorda erilise tähelepanuga jälgida.

Mõjuhinnangu kontekstis ja läbirääkimiste vältel andis komisjon kodanikuühiskonna organisatsioonidele võimaluse teha teatavaks oma seisukoht, esitada küsimusi ning aidata kaasa usaldusväärsele, tõenduspõhisele ja läbipaistvale ühiskondlikule arutelule. Selleks korraldati spetsiaalseid kodanikuühiskonna dialooge, mõttevahetusi India sidusrühmadega ning kahepoolseid kohtumisi ja küsitlusi.

Lisaks on komisjon läbipaistvuspoliitikat järgides avaldanud läbirääkimiste käigus oma veebisaidil läbirääkimisvoorude aruandeid, tekstiettepanekuid, pressiteateid, teabelehti ja taustteabe materjale ning teavet korrapäraselt ajakohastanud.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Vabakaubanduslepingu mõjuhinnangu koostas komisjoni kaubanduse peadirektoraadi tellimusel sõltumatute konsultatsiooniettevõtete konsortsium, mida juhtis Trade Impact BV.

- **Mõju hindamine**

ELi ja India vahelise vabakaubanduslepingu üle peetavate läbirääkimiste algetappi käsitleti 2007. aastal tellitud 2009. aasta kaubanduse kestlikkuse mõjuhinnangus. Läbirääkimiste taasalustamise ajal telliti uus kestlikkuse mõjuhinnang. Lõpparuanne esitati 2023. aasta detsembris.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Vabakaubanduslepingu suhtes ei kohaldata õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi menetlusi. Sellele vaatamata sisaldab leping sätteid, mis lihtsustavad kaubandust ja sellega seotud menetlusi, vähendavad ekspordikulusid ja võimaldavad seega suuremal arvul VKEdel tegutseda mõlemal turul. VKEdele pühendatud peatükis käsitletakse eelkõige tõhustatud teabevahetust ja Indiaga tehtavat koostööd VKEdega seotud küsimustes. Tollimaksude kaotamine, lihtsustatud ja digiteeritud tolliprotseduurid ning omavahel paremini kokkusobivad tehnilised nõuded vähendavad ekspordiga seotud kulusid ja võimaldavad väiksema kaubandusmahuga VKEdel konkureerida suuremate äriühingutega. See suurendab

ka VKEde suutlikkust osaleda tarneahelates ning osutada teenuseid India turul. Samuti edendatakse vabakaubanduslepinguga läbipaistvust ja rahvusvaheliste standardite kasutamist, et hõlbustada turulepääsu ja vähendada nõuete täitmisega seotud kulusid.

- **Põhiõigused**

Ettepanek ei mõjuta põhiõiguste kaitset liidus.

4. MÕJU EELARVELE

Vabakaubanduslepingul on finantsmõju ELi eelarve tulude poolel. Pärast vabakaubanduslepingu täielikku rakendamist võib saamata jäävate tollimaksude summa olla hinnanguliselt vahemikus 3,3–3,6 miljardit eurot aastas. See hinnang põhineb 2030. aastaks vabakaubanduslepingu puudumise korral prognoositud keskmisel impordil.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Vabakaubandusleping sisaldab institutsioonilisi sätteid, millega nähakse ette lepingu rakendamist, toimimist ja mõju pidevalt jälgivate rakendusasutuste struktuur.

Vabakaubanduslepingu institutsiooniliste sätete peatükiga luuakse ühiskomitee, mille peamine ülesanne on jälgida ja lihtsustada vabakaubanduslepingu rakendamist ja kohaldamist. Ühiskomitee ülesanne on valvata kõikide vabakaubanduslepingu alusel loodud erikomiteede ja töörühmade töö üle.

Vabakaubanduslepingus nähakse ette ka konsulteerimise sisenõuandemehhanism, kuhu kuulub tasakaalustatud valik valitsusväliste sidusrühmade esindajaid. Mehhanismi raames võib arutada vabakaubanduslepingu rakendamist ja anda nõu. Kumbki lepinguosaline korraldab korrapäraseid kohtumisi vähemalt kord aastas.

Nagu on rõhutatud teatises „Kaubandus kõigile“, kulutab komisjon üha rohkem ressursse kaubandus- ja investeerimislepingute tulemuslikule rakendamisele ja täitmise tagamisele. 2025. aasta novembris avaldas komisjon viienda lepingute rakendamist ja täitmise tagamist käsitleva aastaaruande. Selle aruande peamine eesmärk on anda ELi vabakaubanduslepingute rakendamisest objektiivne ülevaade, milles tuuakse välja tehtud edusammud ja käsitlemist vajavad puudused. Aruanne peaks olema aluseks liikmesriikide, Euroopa Parlamendi ja laiemalt kodanikuühiskonnaga peetavale avatud arutelule ja koostööle vabakaubanduslepingute ja nende rakendamise teemal. Kuna aruanne esitatakse igal aastal, võimaldab see arenguid regulaarselt jälgida ja dokumenteerib ka seda, kuidas on käsitletud prioriteetseid küsimusi. Aruanne hõlmab ELi-India vabakaubanduslepingut alates selle jõustumisest.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Vabakaubanduslepingu 2. peatüki kohaselt kaotavad EL ja India tollimaksud, mida kohaldatakse suurema osa nende kahepoolse kaubanduse suhtes, või vähendavad neid. Kaubandusväärtuse alusel arvestatult liberaliseerib India täielikult 93 % oma praegusest impordist EList ja laiendab osalist liberaliseerimist veel 3,6 %-le impordist, nii et kokku on

hõlmatud 96,6 %. EL liberaliseerib täielikult 91,4 % oma praegusest impordist Indiast ja laiendab osalist liberaliseerimist veel 7,7 %-le impordist, nii et kokku on hõlmatud kaubandusväärtuse alusel peaaegu 99 % impordist. Suurem osa kaubandusest liberaliseeritakse lepingu jõustumisel, ning nende tariifiridade suhtes, mida viivitamata ei liberaliseerita, kohaldatakse kolme-, viie- või seitsmeaastast üleminekuperioodi. Osaliselt liberaliseeritud tariifiridade jaoks on ette nähtud erikord. Üleminekuperioodi jooksul vähendatakse igal aastal tariife lineaarselt. India vähendab märkimisväärselt selliste tööstustoodete suhtes nagu mootorsõidukid (praegused tollimaksud kuni 110 %), masinad ja elektriseadmed, ravimid ja kemikaalid kehtivaid kõrgeid tollimakse. Samuti kaotab India tollimaksud või vähendab neid enamiku toiduainete ja jookide puhul, näiteks vein (tollimaksu vähendatakse 150 %-lt 20–30 %-le), oliiviõli (täielik liberaliseerimine) ja õunad (kvoodisüsteem). Lepingus võetakse arvesse kaubanduse spetsiifilisi tundlikke aspekte, näiteks seoses suhkru, riisi ja terasega.

Vabakaubanduslepingu 3. peatükk sisaldab päritolureegleid, millega tagatakse, et lepingus sätestatud tariifseid soodustusi kohaldatakse üksnes toodete suhtes, mida on ELis või Indias märkimisväärselt töödeldud.

Vabakaubanduslepingu 4. peatükk aitab ELi ja India vahelise kaubavahetusega tegelevatel ettevõtjatel oma tooted lihtsamalt ja kiiremini tollist läbi saada. See toetab tulemuslikku tollikontrolli, et imporditud kaubad vastaksid kõigile importiva riigi eeskirjadele, sealhulgas ohutuse, turvalisuse ja intellektuaalomandi õiguste austamisega seotud nõuetele. Leping sisaldab muu hulgas sätteid piiril järgitavate tolliprotseduuride kohta, kohustusi tagada lihtne juurdepääs teabele kohaldatavate tariifide kohta ning tollialaste õigusaktide ühiseid põhimõtteid.

Vabakaubanduslepingu 5. peatükk, mis käsitleb sanitaar- ja fütosanitaarküsimusi, reguleerib toiduohutust ning looma- ja taimetervist. EL võtab ka edaspidi vastu toiduohutuseeskirju ja kontrollib nende täitmist, olgu siis tegemist siseturu või imporditud toodetega. Lepingus kinnitatakse WTO sanitaar- ja fütosanitaarmeetmete lepingu põhimõtteid. EL ja India tugevdavad ühist tööd sanitaar- ja fütosanitaarküsimustes, et tagada kiire sekkumine põllumajandus- ja kalandustoodete impordi ja ekspordiga seotud hädaolukordades.

Vabakaubanduslepingu 6. peatüki eesmärk on kõrvaldada tehnilised tõkked ELi ja India kaubavahetuses. Vabakaubandusleping tagab parema regulatiivse läbipaistvuse ja prognoositavuse, kuna sellega parandatakse sidusrühmade ja ametiasutuste võimalusi anda tagasisidet teise lepinguosalise tehniliste normide eelnõude kohta ning jäetakse piisavalt aega nendega kohanemiseks enne nende jõustumist. Samuti toetab leping seda, et mõlemad lepinguosalised võtavad oma tehniliste normide alusena vastu asjakohased rahvusvaheliselt tunnustatud standardid ja kohaldavad neid. Luuakse spetsiaalne tehniliste normide ja vastavushindamise töörühm, mille raames saaks muu hulgas arutada India kvaliteedikontrolli korraldusi.

Vabakaubanduslepingu 7. peatükk sisaldab ka kahepoolset kaitsemehhanismi, mis võimaldab ELil ja Indial kehtestada ajutisi meetmeid, kui sooduskorra alusel toimuva impordi märkimisväärne suurenemine põhjustab või ähvardab põhjustada tõsist kahju nende omamaisele tootmisharule.

Vabakaubanduslepingu 8. peatükiga laiendatakse ELi ja India teenuseosutajate võimalusi ning tagatakse prognoositavam kaubanduskeskkond. Eelkõige tagatakse sellega, et vabakaubanduslepingus kindlaks määratud sektorites ei diskrimineerita ELi teenuseosutajaid

India teenuseosutajatega võrreldes. Sellega nähakse ette selged, õiglased ja õigeaegsed litsentsimisprotsessid ja muud turuga seotud menetlused. See sisaldab erieeskirju sellistes olulistes sektorites nagu finantsteenused ja telekommunikatsioon ning hõlmab turulepääsuga seotud kohustusi meretranspordi ja sellega seotud teenuste valdkonnas.

Kuigi vabakaubandusleping edendab ELi ja India vahelist kaubandust, kaitseb see sõnaselgelt kummagi lepinguosalise õigust kehtestada õigusnorme õiguspäraste poliitiliste eesmärkide saavutamiseks.

Vabakaubanduslepinguga tagatakse, et kapital, mida on vaja lepingu alusel liberaliseeritud tehingute tegemiseks, näiteks välisomandis oleva ettevõtte loomiseks, saab tegelikult liikuda EList Indiasse ja vastupidi. Samal ajal võivad mõlemad pooled vajaduse korral kohaldada oma seadusi ja eeskirju, näiteks pankroti korral või väärtpaberitega tegelemisel.

Vabakaubanduslepingu 9. peatükiga edendatakse prognoositavat, turvalist ja õiglast digikaubanduse keskkonda. Lepinguga nähakse ette siduvad õigusnormid, mis suurendavad tarbijate usaldust ja tagavad ettevõtjatele õiguskindluse ning toetavad innovatsiooni. Samuti tunnustatakse selles põhiõigustena eraelu puutumatust ja isikuandmete kaitset, säilitades samal ajal kummagi lepinguosalise õiguse määrata kindlaks oma kaitsetase.

EL ja India leppisid 10. peatükis kokku intellektuaalomandi õiguste tulemuslikus kaitses ja jõustamises. See peatükk põhineb kehtivatel rahvusvahelistel intellektuaalomandi konventsioonidel ja sisaldab eelkõige suuremaid kohustusi seoses intellektuaalomandi õiguskaitse tagamisega.

Vabakaubanduslepingu 11. peatükiga tagatakse, et mõlemas jurisdiktsioonis säilitatakse tulemuslikud konkurentsialased õigusaktid, mida rakendavad oma tegevuses sõltumatud asutused, kes peavad tegutsema läbipaistval ja mittediskrimineerival viisil, austades kaitseõigust. Lepinguga nähakse ette ka koostöö ametiasutuste vahel. Sellega on ette nähtud eeskirjad subsiidiumite ning läbipaistvus- ja konsultatsioonimehhanismide kohta.

VKEdele on pühendatud vabakaubanduslepingu 12. peatükk ja hulk muid sätteid, mis on sellistele ettevõtjatele kasulikud, ning nendega on muu hulgas ette nähtud luua ühtne üldsusele juurdepääsetav digiplatvorm, mis annab teavet selle kohta, kuidas pääseda kummagi lepinguosalise turule ja seal tegutseda, VKEde kontaktpunktide loomise kohta, äritegevuse digiteerimise kohta jne.

Vabakaubanduslepingu 13. peatükiga edendatakse selliste läbipaistvate, koordineeritud ja tõenduspõhiste eeskirjade kehtestamist, milles järgitakse riigisiseseid õigusakte, toetatakse avaliku poliitika eesmärke ning võetakse arvesse ettevõtjate ja sidusrühmade huve.

Vabakaubanduslepingu 14. peatükk suurendab kaubandusega seotud reguleerimise prognoositavust, vastutust ja õiglust. Tagades õigeaegse avaldamise, avatud juurdepääsu teabele, õiglased haldusmenetlused ja sõltumatud õiguskaitsevahendid, suurendab see usaldust õigusraamistike vastu ja vähendab piiriüleselt tegutsevate ettevõtjate ebakindlust.

Vabakaubanduslepingu 15. peatükiga luuakse ELi ja India koostööraamistik, et tugevdada poliitikameetmeid ja määrata kindlaks programmid, mis aitavad kaasa kestlike, kaasavate, tervislike ja vastupidavate toidusüsteemide arendamisele.

16. peatükis esitatakse kaubanduse ning kestliku majanduskasvu ja arengu terviklik raamistik koos õiguslikult siduvate kohustuste ja vaidluste lahendamise mehhanismiga.

Vabakaubandusleping sisaldab üksikasjalikke sätteid tööstandardite ja töösuhteid käsitlevate lepingute ning soolise võrdõiguslikkuse küsimuste kohta. Samuti luuakse sellega platvorm, et pidada dialoogi ja teha koostööd kaubandusega seotud keskkonna- ja kliimaküsimustes. See sisaldab erisätteid keskkonnakaitse kohta, millega kehtestatakse kohustused seoses kliimamuutuste, metsade kaitse, elurikkuse (sealhulgas kaitsealusete liikidega) ning mereressursside säästva majandamisega, sealhulgas seoses ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga.

Lepingu 17. peatükis on sätestatud üksikasjalik vaidluste lahendamise mehhanism ning 18. peatükis esitatakse lepingu institutsiooniline struktuur.

- **Kokkuleppe tekst ja teatised**

Lepingu tekst esitatakse nõukogule koos käesoleva ettepanekuga.

Aluslepingute kohaselt peab komisjon esitama lepingu artikli 20 lõikega 6 ettenähtud teate, et väljendada liidu nõusolekut end lepinguga siduda.

2026/0277 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa Liidu ja India Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu sõlmimise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 91 lõiget 1, artikli 100 lõiget 2 ja artikli 207 lõike 4 esimest lõiku koostoimes artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktiga a ja artikli 218 lõikega 7,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut[1]

ning arvestades järgmist:

(1) Kooskõlas nõukogu XX/XX/XXXX otsusega nr [XX][2] kirjutati [XX XX 2026] alla Euroopa Liidu ja India vahelisele vabakaubanduslepingule (edaspidi „leping“), eeldusel et see hiljem sõlmitakse.

(2) Leping peaks tagama liidu ühise kaubanduspoliitika edendamise, kõrvaldades liidu ja India Vabariigi vahelised kaubandustõkked ning tuues seeläbi tasakaalustatud ja vastastikusel moel majanduslikku kasu.

(3) Leping tuleks heaks kiita.

(4) Lepingu artikli 20 lõike 2 kohaselt ei anta lepinguga liidu piires isikutele muid õigusi ega määrata muid kohustusi peale nende, mis lepinguosaliste vahel tekivad rahvusvahelise avaliku õiguse alusel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga kiidetakse heaks Euroopa Liidu ja India Vabariigi vaheline vabakaubandusleping (edaspidi „leping“).

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval[3].

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

[1] ELT C , , lk. .
[2] [Lisada viide]
[3] Lepingu jõustumise kuupäev avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

FINANTSSELGITUS „TULUD“ – EELARVE TULUDE POOLELE MÕJU AVALDAVATE ETTEPANEKUTE JAOKS

1. ETTEPANEKU NIMETUS

Ettepanek: NÕUKOGU OTSUS Euroopa Liidu ja India Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu sõlmimise kohta

2. EELARVEREAD

Tulude eelarverida (peatükk/artikkel/punkt): 12. peatükk, artikkel 120

Asjaomaseks aastaks eelarves ette nähtud summa: *(2026)* ***24 350 200 000 eurot***. Eelarve on kättesaadav siin: Paranduseelarve projekt nr 2/2026 – TULUDE KOONDARVESTUS

(ainult sihtotstarbeliste tulude puhul):

Tulud määratakse järgmisele kulude reale (peatükk/artikkel/punkt):

3. FINANTSMÕJU

☐ Ettepanekul puudub finantsmõju

x Ettepanek ei avalda finantsmõju kuludele, kuid sellel on finantsmõju tuludele.

☐ Ettepanekul on finantsmõju sihtotstarbelistele tuludele

Mõju on järgmine:

(miljonites eurodes ühe komakohani)

Tulude eelarverida	Mõju tuludele[4],[5]	12 kuud	Aasta 2027
Peatükk 12, artikkel 120	3,5 miljardit eurot	Jõustumine eeldatavasti 2027. aasta esimesel poolel	1,5 miljardit eurot (eeldusel, et see jõustub 2027. aasta mais).

Olukord pärast meetme rakendamist					
Tulude eelarverida	[N+1]	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+X]
Peatükk 12, artikkel 120	3,5 miljardit eurot	3,5 miljardit eurot	3,5 miljardit eurot	3,5 miljardit eurot	3,5 miljardit eurot

(Ainult sihtotstarbelise tulu puhul, tingimusel et eelarverida on juba teada):

Kulude eelarverida[6]	Aasta N	Aasta N+1

[4] Aastasummade prognoos peab põhinema 5. punktis märgitud valemil või meetodil. Aastane summa makstakse esimesel aastal üldjuhul ilma mahaarvamisteta ja mitte proportsionaalsel alusel.

[5] Märgitud summad on tollimaksud (brutosumma). ELi eelarvesse laekuvatest vastavatest traditsioonilistest omavahenditest tuleb maha arvata kogumiskulud (25 % jätavad liikmesriigid endale kuni 2027. aastani (kaasa arvatud) ja hiljem 10 %, nagu on kavandatud dokumendis COM(2025)574).

[6] Kasutada ainult vajaduse korral.

Peatükk/artikkel/punkt …		
Peatükk/artikkel/punkt …		

Kulude eelarverida	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
Peatükk/artikkel/punkt …				
Peatükk/artikkel/punkt …				

4. PETTUSEVASTASED MEETMED

5. MUUD MÄRKUSED

Ettepanek ei põhjusta täiendavaid kulusid ELi eelarvest (kulude poolel).

Vabakaubanduslepingul on finantsmõju ELi eelarve tulude poolel. Pärast lepingu täielikku rakendamist võib saamata jäävate tollimaksude summa olla hinnanguliselt vahemikus 3,3–3,6 miljardit eurot aastas. See hinnang põhineb 2030. aastaks vabakaubanduslepingu puudumise korral prognoositud keskmisel impordil.

Oodata on kaudset positiivset mõju, mis seisneb käibemaksu ja kogurahvatuluga seotud vahendite suurenemises.